

deres Hensigt, og jeg troer, at man ikke kan eller bør indvende saa særdeles Meget imod, at disse ringe Betjente lønnes med en Sum som den foreslaaede, paa en Tid, da der er gjort, efter min Mening, ikke Lidet, for at sikkre de høiere stillede Stats tjenere en sorgfri og efter Manges Mening en særdeles fordeelsagtig Eksistens; og jeg troer, at, naar man mindre har taget i Betænkning at sikkre denne Deel af Stats tjenere, saa bør man heller ikke være altsfor tilbageholdende, naar Talen bliver om at sikkre denne laveste Klasse, og en Klasse, der dog virkelig ikke er uden Bigtighed, og, efter min Mening, af en ganske særdeles Bigtighed, naar Talen er om Statens Fordeel og Statens Lær med Hensyn til Skovdomainerne. Jeg kan derfor ikke Andet end stemme for Størelsen af den for Skovfogderne bestemte Løn. Derimod har jeg naturligtvis en anden Betænknelighed ved denne Afstemningspost. Det er nemlig den, at der er her sat det bestemte Antal af 60, som efter hvad der passerede ved et andet Punkt af Sagen tidligere idag maa ansees for at være for indskrænket, og jeg skulde hellere have ønsket, at Lønnen vel var bleven bestemt, men at Antallet af de Individder, som Lønnen skulde tildeles, var, om ikke sat til et bestemt høiere Tal, saa dog overladt til vedkommende Autoritet, som nærmest skulde tage Bestemmelse i saa Henseende, og at der saaledes ikke udtrykkeligt var sat et Tal, som nu kan faae Udseende af at være bindende ved den endelige Ordning, der nærmere i saa Henseende skal finde Sted.

Dirck: I Anledning af hvad den høieste ærede Premierminister har anført med Hensyn til Forøgelsen af Lønnen for Skovfogderne, troer jeg vistnok, at man ikke kan sige, at den Løn Udvalget har foreslaaet, er tre Gange saa høj som den tidligere var, eller at de 100 Rbd., som de tidligere have havt i Løn, bliver forøget til 300 Rbd. Man maa nemlig tage Hensyn til, at Skovfogderne have havt flere Agressments, navnlig Kjørseler, hvorved deres For tjeneste ikke har været ubetydelig, idet Brændetransporten tidligere betaltes meget høit, og uden hvilke Kjørseler Skovfogderne neppe havde kunnet bestaae. Thi det er vel indlysende, at en Mand, der bestandig skal anvende sin Tid

med Tilsyn i Skoven og mange Gange savne Nattero, ikke kan leve af en Pengeløn af 100 Rbd. og et Areal til sin Embedsbolig af høist 20 Tdr. Land, tilmed naar han paa dem skal holde Karl o. s. v.; med en saadan Indtægt vilde han, saa at sige, ikke have stort mere end til Ost og Brød, og maatte, som jeg igaar tillod mig at sige, antages at kunne leve af Kildevand og Kjærlighed. Men det er ikke muligt for Udvalget at beregne, hvormeget disse Extrafordele, Skovfogderne have havt, have andraget. Den meget ærede Domainedirecteur erklærede i det Møde, vi havde med ham, at det var gaaet saaledes til i det salig Renteskammers Tid, at, naar man erfarede, at en Skovfoged ikke kunde komme ud af det med hvad der var tilskaaet ham, gav man ham enten et Tillæg til hans Gage eller ogsaa et Gratiale, saa at han ikke risquerede at fulde ihjel, eller Staten i ham at faae en utro Tjener, hvilket den ellers let kunde risquere at faae, naar den brugte saa slet aflagte Personer. Vil man nu, som det lader, have, at de skulle være betroede Personer, som det er af stor Bigtighed, at man skal have Tillid til, troer jeg, at de ere idetmindste saaledes aflagte, at de ikke, som den ærede Ordfører anførte, kunne komme godt ud af det, men idetmindste tarveligt kunne komme igjennem, og jeg troer ikke, at Noget for Alvor vil paastaae, at en Mand, som ellers i en anden Embedsstilling er aflagt med en Gage af under 500 Rbd., kan stiges at have synderligt mere end det Allernødvendigste. Dette har i Forbindelse med mange andre Betragtninger ledet Udvalget hen paa at gaae en Slags Middelvei, og uagtet jeg for min Deel har holdt paa, at Sagen burde være endnu høiere end den her af Udvalget fremsatte, ere vi dog bleven enige om at gaae denne Middelvei og sætte Sagen saaledes, at vi til enhver Tid for Thinget kunne forsvare, hvad vi have tilladt os at indstille. Jeg vil desuden tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Pengelønden ikke alene gaaer til den bevogtende Deel af Skovbetjentene eller Skovfogedstanden, men ogsaa, som jeg igaar sagde, til alle de øvrige Skovbetjente saasom Skovløbere, Opsynsmænd, Tilsynsmænd, saakaldte Hegnsmand m. fl., ja at der endogsaa deri er ibe-